

عنوان مقاله:

بررسی تقابل ناتو و پیمان شانگهای در خلیج فارس

محل انتشار:

مجله پژوهشهای سیاسی و بین المللی، دوره 12، شماره 46 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهدی کردی کلاک - دانش آموخته دکتری تخصصی روابط بین الملل، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

ماشالله حیدرپور - استادیار گروه روابط بین الملل، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران: نویسنده مسئول

مهدی جاودانی مقدم - استادیار گروه روابط بین الملل، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ناتو، یکی از مهمترین سازمان های بین المللی است که پس از جنگ سرد و تحول کارکردی در ماموریت های خود، گسترش به شرق را به عنوان یکی از اولویت هایش تعریف نموده است. در این چارچوب، ناتو در قالب ابتکار همکاری استانبول، تلاش نموده تا در راستای تامین امنیت انرژی، ایفای نقش در امنیت منطقه و محصور نمودن ایران، حضور خود در خلیج فارس را تحکیم نماید. در این شرایط، تلاش سازمان همکاری شانگهای برای نقش آفرینی در مسائل امنیتی، ایجاد محدودیت برای ناتو و کنترل مسیرهای مواصلاتی انرژی در خلیج فارس، تداعی کننده رویارویی پیمان ورشو با ناتو است. این مقاله تلاش دارد تا به این سوال اصلی بپردازد که تقابل امنیتی ناتو و شانگهای در خلیج فارس بر مبنای چه رویکرد و علی قابل تحلیل است؟ فرضیه پژوهش، علل اصلی تقابل را در اهداف امنیتی متعارض، تراحم منافع در مسیرهای مواصلاتی انرژی و دیدگاه های متفاوت در قبال ایران می داند.

کلمات کلیدی:

سازمان پیمان آتلانتیک شمالی ناتو، خلیج فارس، سازمان پیمان همکاری شانگهای، چین، روسیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220554>

